

ANCA SIGARTĂU: "Succesul mă bucură și mă sperie"

A absolvit I.A.T.C. în 1989 la clasa prof. Dem Rădulescu; a primit repartiție la Piatra Neamț, unde a stat doar două luni. După revoluție, prin concurs, a devenit actriță a Teatrului Bulandra, unde joacă în **Deșteptarea primăverii** și **Visul unei nopți de vară**, în regia lui Liviu Ciulei.

■ Ce te-a determinat să alegi teatrul?

În timpul liceului făceam parte din corul "Voces Primavera", cu care am prezentat două spectacole de music-hall la Opera Română. În timpul unei repetiții, Gelu Colceag m-a întrebat dacă nu vreau să dau la teatru. Mă pregăteam pentru A.S.E., dar, după un timp, domnul Colceag a revenit cu întrebarea. Munca de scenă fiindu-mi într-o oarecare măsură familiară, am început să mă pregătesc pentru I.A.T.C. Dacă nu aș fi intrat de la prima încercare, eram hotărâtă să nu mai insist.

■ Poți să indicii un moment foarte important în evoluția ta profesională? Ce a însemnat întâlnirea cu Liviu Ciulei?

Primul moment a fost când am absolvit Institutul. Apoi, fericirea de a-l întâlni pe Liviu Ciulei, întâlnire care m-a marcat puternic, m-a schimbat, cred, într-un om mai bun. Când auzeam vorbindu-se despre dumnealui, mi se păreau cuvinte mari, cu atât mai mult cu cât, pentru mine, Liviu Ciulei era istorie, era istoria teatrului. Și deodată m-am întâlnit cu el față în față. Și m-a distribuit în Puck... A fost un mare dar de la Dumnezeu, care îmi dă dreptul să spun că, din acest punct de vedere, sînt o actriță fericită. Relația dintre mine și regizorul Liviu Ciulei, așa cum s-a conturat pe parcursul întregii colaborări, a fost una de dragoste, totul a fost frumos și curat. Dar, orice aș spune, cuvintele ar fi sărace.

■ Ce calltăți crezi că i se cer unul actor modern pentru a-l juca astăzi pe clasici?

Răspunsul l-a dat cândva d-l Ciulei: "Dacă vrei să joci un spectacol modern, încearcă să-l faci clasic". Aceasta este acum și părerea mea.

■ Crezi că poate exista un dialog sincer între critic și artist? Al avut de învățat de la critica de teatru?

Sigur, și chiar cred că trebuie să existe un dialog sincer când este vorba de critica eficientă, constructivă, care ajută actorul. E atât de simplu să desființezi un om, un artist, un spectacol! Mai greu este să-l ajuți, să-i sugerezi ce ar trebui să facă pentru a fi mai bun în următorul spectacol. Când se întâmplă ca din opinia cronicarilor dramatici actorii să aibă de învățat, atunci critica e chiar aur. Eu am avut de învățat din ce s-a scris despre mine, în acest sens ajutându-mă mult Ileana Lucaciu, care, chiar atunci când nu i-a plăcut interpretarea mea, a reușit să-mi sugereze ce e de făcut.

■ Cît de importantă este, după părerea ta, cultura actorului în elaborarea unui personaj?

Nu cred că se poate juca bine în lipsa unui bagaj cultural. Știu însă că se poate și minți credibil în întruchiparea unui personaj. Dar cred că ar fi frumos ca actorul să fie un om de cultură. În orice caz, dacă actor poți fi fără cultură, artist nu poți fi niciodată.

■ Care crezi că este locul ce i se cuvine teatrului în societate?

Cred că i se cuvine locul de vîrf. Faptul că omul pleacă de la teatru transformat în bine, cu alte gânduri, cu speranțe, mi se pare ciștigul cel mai mare. Teatrul are rolul pe care ar trebui să-l aibă medicina; așa cum aceasta se ocupă de bolile fizice ale oamenilor, noi ne ocupăm de vindecarea lor psihică. Și dacă nu se întâmplă așa, boala se va manifesta din ce în ce mai grav, nu peste mulți ani.

■ Cum este relația ta cu publicul?

Atunci când publicul e fericit, sînt și eu fericită. Dacă reușesc să-i fac pe spectatori să mă asculte cu interes, să-l duc în lumea personajului pe care-l interpretez, atunci înseamnă că am reușit. Dacă-i "păcălesc", am reușit. Cum spunea domnul Ciulei: "este singura meserie în care se mînte în slujba adevărului".

■ Ce înțelegi printr-un public bun?

Un public receptiv, dornic și dispus să primească ce-i oferi și să ia parte la joaca ta, să vrea și să reușească să fie dus în lumea noastră...

■ Crezi că actorul trăiește mai multe vieți?

Da. Și nu trăiește trei vieți pentru că joacă trei roluri, ci trăiește o mie de vieți pentru că are o mie de spectacole.

■ Cum simți succesul?

Mă bucură și mă sperie. E o mare împlinire când o mulțime de oameni se bucură și te aplaudă. Consider că am succes când reușesc să-i fac pe spectatori ca, măcar două ore, să uite de necazuri, de mizerii... Și cred că dacă cineva mi-ar oferi împărăția Chinei, eu nu m-aș bucura mai mult ca atunci când am succes. Și mă sperie pentru că, dincolo de responsabilitatea și de obligațiile pe care ți le pune în cîrcă, numai succesul este contestat. Eșecul e întotdeauna unanim acceptat, dar când ai succes, există măcar cîteva voci împotriva...

■ Al simțit eșecul în carieră?

Da, dar numai acel gen de eșec cînd simți că spectacolul nu merge bine, că nu ești în cea mai bună formă de joc, cînd n-ai ajuns la capăt. E firesc să se mai întîmple și așa, nu sîntem mașini... Dar în general, sînt un om norocos, n-am prea avut eșecuri.

■ Ce ai face dacă ai fi dat afară din Teatrul Bulandra?

Aș face o cantină de caritate pentru copiii sărmani și aș deschide o grădiniță particulară. Dar asta pot s-o fac și dacă nu mă dau afară!

■ Ești o mamă fericită?

Da. La 25 de ani am doi copii sănătoși, ce mi-aș putea dori mai mult?

■ Dar dacă ai fi numită directoarea Teatrului Bulandra, ce ai face?

Dacă spun... mă dau afară!

CLARA MĂRGINEANU

